Stmívání - Matějů, Jaroslav

```
   D    Hmi         Emi         A
1. Vůně tvých vlasů na polštáři zůstala mi,
   D       Hmi            Emi       A
   lhát je hřích, pro nějž zůstáváme často sami,
   Emi   A          D               Hmi
   já ti lhal a teď prázdným stěnám tykám.
   Emi      A     D          Hmi
   Rád bych spal, místo toho dál si říkám,
   D       G     A          D  D7
   víc než lhaní pravda bolívá.

   G       A          D             D7
R: Nezachrání nikdo z lidí strom co dolů padá
   G  A     D   D7
   to dávno vím.
   G A    Hmi   G    D
   A stmívání nezabráníš,
   Emi     A      D Hmi Emi     A     D
   když je Slunce dál,  když je Měsíc blíž.

2. Vůně Tvých vlasů z polštáře už zmizela mi
   a tvůj smích vytrácí se spolu s ozvěnami.
   Já ti lhal, ale kdybych pravdu říkal,
   stejně dnes bych jen prázdným stěnám tykal,
   má-li láska zemřít...stejně umírá.

R: Nezachrání nikdo z lidí strom co dolů padá,
   to dávno vím.
   A stmívání nezabráníš,
   když je Slunce dál,
   když je Měsíc blíž.
```